

РЕШЕНИЕ

№ 3489

гр. София, 25.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Деница Митрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **2783** по описа за **2012** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. Д. Т. срещу РЕШЕНИЕ от 31.01.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 6 състав по нахд № 19987/2011г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните норми. Касаторът поддържа, че не е извършил вмененото му административно нарушение, както и че при издаване на НП не е изяснена правилно действителната фактическа обстановка и са допуснати процесуални нарушения. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено РЕШЕНИЕ от 31.01.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 6 състав по нахд № 19987/2011 г. и по същество на спора да бъде отменено изцяло наказателно постановление № 88636 от 30.08.2011г., издадено от началник АНД на отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Ответникът по касационната жалба началник АНД отдел "Пътна полиция" при СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за

неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 31.01.2012г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 6 състав по нахд № 19987/2011 г. е потвърдил изцяло наказателно постановление № 88636 от 30.08.2011г., издадено от началник АНД на отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл.179, ал.2 във вр. ал.1, т.5, предл.5 от ЗДвП на Е. Д. Т. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя И. Л. Х., на свидетеля очевидец А. Х. Ал-Х., на другия участник в ПТП Ц. В. Й., на свидетеля на касатора Д. Е. Т. както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е кредитирал показанията на свидетелите е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.5 вр. чл.25, ал.2 ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 6 състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва направените от районния съдия изводи въз основа на разпита на свидетелите. На основание чл.220 АПК съдът възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка, че на 19.08.2011г. около 14.30 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение към [улица]касаторът Е. Д. Т. управлявал МПС марка „М.", с ДК [рег.номер на МПС] на кръстовището с [улица]при частично навлизане в съседна пътна лента не пропуска и реализира ПТП с попътно движещият се отляво лек автомобил марка „С." с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от Ц. В. Й.. За реализираното ПТП били уведомени служители на ОПП – СДВР – св.И. Л. Х. и съобразно служебните си задължения същият е снел обяснения от участниците в ПТП – в случая св.Ц. В. Й., А. Х. Ал-Х., направен е оглед, съставена е скица на произшествието и протокол за ПТП. АУАН № 88636/19.08.2011г. е бил съставен с участието на свидетеля очевидец на ПТП А. Х. Ал-Х.. Касационната инстанция намира, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН за разкриване на обективната истина по делото при съвкупна преценка на всички събрани доказателства. В АУАН и НП е посочена като нарушена разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗДвП - при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. В процесния случай нарушението по чл.25, ал.2 ЗДвП е описано детайно съобразно изискванията на чл.42, т.4 и чл.57,

ал.1, т.5 ЗАНН – при извършване на маневра „навлизане в съседна пътна лента”. Неоснователни са касационните оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. Първостепенният съд е изложил обосновани и задълбочени мотиви в тази връзка, които напълно се споделят от настоящата касационна инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

При съвкупната преценка на всички събрани в първоинстанционното производство писмени и гласни доказателствени средства- декларации на участниците в ПТП, скицата към протокола за ПТП от 19.08.2011г. и показанията на св. И. Х., А. Х. Ал-Х., Ц. Й. СРС правилно е установил и възприел фактическата обстановка по делото свързана с предприетата от касатора маневра и навлизането му в съседната пътна лента не е пропуснал движещият се по нея попътно от ляво автомобил с ДК [рег.номер на МПС] . Именно същият е бил управляван от свидетеля Ц. Й., който при предприетата от касатора маневра бил ударен. При правилно възприета фактическа обстановка районният съдия е направил обоснован извод за извършено от касатора нарушение по чл.25, ал.2 ЗДвП. Районният съдия е обсъдил съвкупно всички доказателства по делото, като се е мотивирал, защо ги кредитира, като правилно е посочил, че са безпротиворечиви и съответстват на писмените доказателства по делото. Наведените касационни доводи, че касаторът не е извършил нарушението на правилата на движение не съответстват на събраните пред СРС доказателства – конкретно скицата към протокола за ПТП. Не е установено по делото пред СРС другият участник в ПТП да е предприел маневра. Напротив той се е движел в съседната пътна лента и ПТП е предизвикано от предприетата от касатора маневра. В нарушение на задължението си по чл.25, ал.2 ЗДвП (нарушение на правилата за предимство по смисъла на чл.179, ал.1, т.5, предл.5 ЗДвП) касаторът е причинил ПТП в нарушение на чл.179, ал.2 ЗДвП.

По изложените съображения районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.5 вр. чл.25, ал.2 ЗДвП, като наложеното на нарушителя наказание е в законовоустановения минимален размер. Като е достигнал до този извод районният съдия е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материално правни норми и не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК за отмяна на постановения съдебен акт.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 31.01.2012г. на СРС, НО, 6 състав е **ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр. чл.209 т. 1 и т.2 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 31.01.2012г. на СОФИЙСКИ
РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 6 състав по н.ах.дело №
19987/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и
протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.